

*„Köszönöm Istenem, Tőled kaptam, ami nagyszerű bennem,
ami érték az életemben,
hiszen Te velem voltál, Te fogtad a kezem, Te erősítetted meg
a lépteimet,
Te adtad a szívemet, s a szívembe Te adtál szeretetet, hogy
megtehettem,
hozom tehát neked életem legjavát, a szelídségemet, az
áldozatot, amikor megbocsátottam,
hozom a békét, amit kiosztottam, az irgalmasságot, hozom
neked a szeretetet. Életem legjava ez.
Neked adom, mert Tőled kaptam, a Te kegyelmedből
tehettem meg mindezeket, ezért a Tied.
És úgy mondok köszönetet értem, hogy élhettem jól, tehettem
szépet,
hogy a Te kezében teszem le mindezt az értéket, áldozatul
adom Teneked.
Íme, ez a méltó keresztény élet, erre tanít a nagyböjt.”*

Nagyböjt 1. vasárnapja

MTörv 26,4-10

Róm 10,8-13

Lk 4,1-13

*A nagyböjti időszak szent gyakorlatai arra szolgálnak,
hogy keresztény életünket hozzáigazítsák Krisztus húsvéti titkához.*
Krisztus húsvétját akarjuk méltón megünnepelni, erre készülünk a nagyböjtben,
és úgy készülünk, hogy keresztény életünket e titokhoz igazítjuk.

A nagyböjt gyakorlatai három csoportba oszthatók.

Az első, ahogy a nevében is bent van, a böjtölés, önmagunk fegyelmezése.

A második, amit szintén nagyon jól ismerünk: a bűnbánat.

De van a nagyböjtnak egy harmadik gyakorlata is,
és e harmadik gyakorlatra irányítja a figyelmünket a mai vasárnap ószövetségi
olvasmánya,

ami így kezdődik: Amikor termésed legjavát ajándékul viszed...

Az ember az élete legjavát Istennek adja, sőt az ember úgy él,
hogy élete jó legyen, méltó ahhoz, hogy Isten elé tegye le, hogy Isten számára
ajándékul adhassa.

Ez a nagyböjti készüllet harmadik gyakorlata: a buzgóság.

A nagyböjt tehát, a nagy böjt, a nagy bűnbánat és a nagy buzgóság ideje.

Erre a harmadikra irányítsuk a mai elmélkedésünkben a figyelmünket.

Ha az ószövetségi olvasmányt figyelmesen hallgatjuk, azt halljuk,
hogy a vallásos ember, amikor a munkájának a gyümölcsét, az aratás termését
kezében tartja,

akkor ezt az első kívét odaadja Istennek úgy, hogy visszaemlékezik az életére, a
történetére.

Nem csupán az elmúlt napokra, hanem családjának, népének őseire is
emlékezik,

s amikor visszaemlékezik, akkor meglátja ebben a történetben az Istent, aki ott
van, aki vele volt,
aki oltalmazta őt, aki felemelte, a fogságból megszabadította, és vezette életének
minden lépésében.

Íme, így viszi az ember élete legjavát az Isten elé, és azt mondja Istennek ekkor:
*Köszönöm Istenem, Tőled kaptam, ami nagyszerű bennem, ami érték az
életemben,*

*hiszen Te velem voltál, Te fogtad a kezem, Te erősítetted meg a lépteimet,
Te adtad a szívemet, s a szívembe Te adtál szeretetet, hogy megtehettem,
hozom tehát neked életem legjavát, a szelídségemet, az áldozatot, amikor
megbocsátottam,*

hozom a békét, amit kiosztottam, az irgalmasságot, hozom neked a szeretetet.

Életem legjava ez.

*Neked adom, mert Tőled kaptam, a Te kegyelmedből tettem meg mindezeket,
ezért a Tied.*

*És úgy mondom köszönetet értem, hogy élhettem jól, tehettem szépet,
hogy a Te kezedben teszem le mindezt az értéket, áldozatul adom Teneked.
Íme, ez a méltó keresztény élet, erre tanít a nagybőjt.*

Tanít a buzgóságra, és tanít arra, hogy adjuk oda életünk legjavát az Isten kezébe.

Olyan egyszerű, de nagyon hasznos gyakorlat lehet.

A nagybőjti időszakban, mint jó elhatározást, magunkkal vihetjük ezt, hogy minden nap tekintsünk vissza az elmúlt napra, szenteljünk pár csendes percet ennek az emlékezésnek.

Úgy tekintsünk vissza, hogy keressük a szépet benne, ne csak a bűnt, a rosszat bánjuk meg,

de keressük meg, hogy mi szépet tehattunk, mi szeretetet gyakorolhattunk, mi a legjava volt ennek a napnak.

S amikor így látjuk életünk értékét, lássuk meg ez értékek mellett az Istent, aki velünk volt, hiszen nincs messze tőlünk.

Ott van Ő a szívünkben, Ő a Szeretet, Ő a mi Szeretetünk.

Minden jószágunk Tőle van, mi meg együttműködhettünk az Ő áldott kegyelmével.

S ha ezt is megértettük, akkor a harmadik teendőnk,

hogy fogjuk ezt a kívét, fogjuk ennek a napnak a termését, és tegyük oda Isten elébe,

mondván: Uram, ez a tied, tőlem kaptam, veled tehettem meg, azért köszönetül adom a Te kezedbe.

Ha így gyakoroljuk a nagybőjtöt, akkor ezt a gyakorlatot aztán egész életünkre is kiterjeszthetjük.

És egy élet, egy egész élet, amit így ezzel a keresztény lelkülettel leélhetünk, majd megérkezik Istenhez, az élő Istenhez, az Ő örök trónja elé.

És amikor odalépünk az Ő színe elé, akkor vihetjük oda életünk legjavát, minden szeretetet,

mindent, az Ő kegyelméből megtett jótetteket, minden buzgóságot, minden imát.

És abban a végső, nagy áldozatbemutatásban ezt az egész, szép életet odatehetjük az Isten kezébe.

És bízunk benne, legyünk egészen biztosak:

Isten kedvesen tekint erre az ajándékra, kedvesen tekint reánk.

És legyünk biztosak abban is, hogy az Ő kezébe letett életünk,

életünk legjava, az Ő neki odaadott szeretetünk mind megmarad, és megmarad örökre,

megmarad örökre az Isten kezében, amit éltünk, amit élhattunk,

amit tettünk, amit tehattunk jól és szépet,

és ebben a szeretetben, fogunk élni, mindörökké Istent dicsérve neki hálát mondani,

és ebben lesz a mi örök boldogságunk.

Ámen.